Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν χρυσοτέρων, καὶ τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον.
Ἡμεῖς δὲ ἐκεῖνο χρηστὸν ἐλπίζομεν. Ἔρρωσο, καὶ εὔχου
μοι σφόδρα πονουμένῳ περὶ τὴν [illegible] τοῦ
γ΄ τόμου τῆς ἐμῆς [illegible].
Ἀθήνησι τῇ 18 Ἰαν. 1847. ὁ σὸς Κ. Οἰκονόμος

90 | Τῷ φίλῳ Εὐθυβούλῳ Κ. Οἰκονόμος χαίρειν.

Ὅτι μοι διὰ μνήμης ἄγεις, ἐπίσταμαι, φίλε τέκνον.
Οὐ γὰρ ἐκείνου ἐστὶ λήθης, ἀλλὰ τῆς τῆς Μούσης
αἷς ἐνετράφης, γεννηθείσης Μνημοσύνης. Ὅτι
δέ με πέμπεις ἀεικῶς (δεῖ γὰρ τἀληθὲς
εἰπεῖν) οὐ διὰ μακρῶν ὀλίγων, ἀλλὰ δι' ὀλίγων αὐτῇ
ἐνὶ καὶ ἐμέ σου, ἐπιστολῆς, οὐδὲ χαρίεν
προσωπικόν, οὐδὲ χρὴ χαράξαι ἐν ἐπιστολῇ, καὶ
ταῦτα πολλὰ καὶ θερμά μοι ἀναχορεύοντι, ἐν-
τεῦθεν ἐπιστολῶν ἐπαγγελλόμενος, περὶ τὴν
δέδοικα μή σοι χάριν ἀπολογίας σοι παρέχῃ
θέμις. Ἐγὼ δ' οὐκ ἔχω καὶ ἔμαθον, καὶ
σημεῖα φίλων, ἀλλὰ καὶ περὶ πολλὰ κατασπώμε-
νον ἡδὺ καὶ γλυκὺ τὸν σαφὸν τῶν τοῦ βίου
πραγμάτων, οἷα πρωτόγονα, πλεονεκτοῦντα, καὶ
τὴν ῥοπὴν φέρον τῶν ἄλλων τε ἄλλως με-
ταβαλλομένων περιστάσεων, ὡς ἄρα κα-
μάτων, χαριέστερα καὶ [illegible] ἀκ-
ριβῶς τὰ πάντα, δεικνύοντα. Ἀλλ' ἤδη γο-
φωνεῖ ἐπὶ δὲ γνησίῳ μέλει συνεργεῖς.
Σὺ δὲ μέμνησο τοῦ σοφοῦ ἐκείνου

(λέγοντι) εἰ προσέρχῃ δουλεύειν κυρίῳ,
ἑτοίμασον τὴν ψυχήν σου εἰς πειρασμόν.
Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ δουλεύεις, τῶν χρη-
στῶν παιδεύσεις, καὶ μάρτυς ὁ βεβαιού-
μενος, καὶ ὁ Δοξολ[όγος], ὁ μὲν ἄνω κατέβη, καὶ
καταφερόμενος, ὁ δὲ συγγραφεὺς ἔχει
ἔστι παρά. Ἀλλ' ἐκ τοῦ γὰρ ὑπὸ τῶν πονηρῶν
ἡ κακία αὐτοῦ, κατὰ δὲ τὸ θεοῦ πρόσωπον καὶ
κακοῦ κειμήλιον τοῦτο ἔχουσιν αὐτό.
Ὁ δ' ὑπομείνας εἰς τέλος ἐν ἁπλότητι καρ-
δίας ἀγαπώμενος τὸ ἀγαθόν, οὗτος σωθή-
σεται. Καὶ ταῦτα μετὰ τῆς ἐμῆς ἀγάπης
τῶν παρ' ὧν, ὧν σοι κατεπάδει λόγων
ἡ συνοῦσα καλλιπάρῃδος Μοῦσα τοῦ Πα-
δασκάλου. Τοῦ δὲ χρηστοῦ Χαρίσιον καὶ οἶδα καὶ φιλῶ
καὶ ἀσπάζομαι, ὡς καὶ αὐτὸν ἀποσπάσαντα τὴν ψυχὴν
εἰς πειρασμόν. Αὐτὸ δὲ τῶν περὶ τοῦ διηγήματος
ἀγαθῶν εἰς τέλος αὐτοῦ, λόγων, ὡς αἰτία σοι
σοῦ, τὴν ἐλπίδα μαθεῖν αὐτοῦ παρακαλῶ,
ἵνα μὴ περὶ τὰ κοινότερα τῆς φιλολογίας ἄπειρος
ᾖ, δι' ὧν τινες τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπιεικῶς, καλοῦσι τὴν
ἀναστρέφουσαν ἐν τοῖς ἀφανεστέροις ὡς εἰ ἡγεμόνος
ἠθέλησε. Πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ταῖς συγγραφαῖς
καὶ τοῖς ποιητῆς φιλοτιμότεροι μάθησιν, καὶ
διδάξει παραφορώτερον ἐν ᾧ διδάσκοντι παρ' ἡμῖν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σοὶ ὀνομάζεις καὶ ἐξαλείφεις οὐκ εἰδὼς ὅτι αὐτός.
Συνημμένη δὲ καὶ ἡ τῆς ἑλληνικῆς διδασκαλίας ἑλλη-
νιστὶ διδάσκειν τὰ κατὰ σαυτόν. Ὁ δὲ κύριος Κα-
γαλλὶ Σακελλαρίδης πῶς ἔχει; ἀλγῶ τὴν ψυχὴν ὑπὲρ
αὐτοῦ. πέποιθα δ' ὅτι θὰ γηράσκει τὸ πάθος καὶ
ἐπισφαλῆ δαμασθήσεται ὑπὸ τῆς νεότητος. Μόνον ἐνδυ-
ναμέτω ἐλπίδων τὸν Κύριον. Ἀσπάζομαι τὸν
φίλον αὐτοῦ κορυφὴν καὶ τὸν υἱὸν καὶ αὖθις
καὶ συγγνώμης, τὸν εὐθυβουλίας ἐπώνυμον πάν,
καί μοι κατὰ πνεῦμα προσφιλέστατε υἱέ,
ποθεινὲ καὶ θεῷ καὶ ἀνθρώποις κατά-
ρεστον εὐχόμενος σοι τὰ διδασκομέ-
τῆς ιη' Ἰανουαρ. αωμζ.

Ν.Σ. Οἱ περὶ ἐμὲ πάντες Κ. Οἰκονόμος
ἀσπάζονταί σε τὸν μυσσουλμ. κορυφαῖον
κατὰ πάθος.

21 | Προσφιλέστατε φίλε κύριε Γεώργ. Σκαρφουγκᾶ.
τῆς 18 Ἰαν. 1847.

Δεν ἔγραψα πρὸ τοῦ εἰς σὲ φίλον κύριε, ἀφ' ὅτου
ἦλθον εἰς Ἀθήνας κωλυθεὶς ὑπὸ τῶν μικρῶν ἀσχολιῶν
μου. Ἔλαβον ἐν καιρῷ καὶ τὴν προσφιλῆ σου ἐπιστολήν,
καὶ τὰ μαχαιρίδια διὰ τοῦ Ἀμφισσαίου, ὡς ἔγραψές τε.
Νῦν δ' ἄρχομαι διὰ τῆς παρούσης μου νὰ σ' ἀσπασθῶ
τὸν ἀρχαῖον σε, ἐρωτῶν συνάμα καὶ τὰ περὶ τῆς
ὑγείας [illegible] μοι ἔγραψές σου. Εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως διὰ
τὴν ἀποστολὴν τῶν μαχαιριδίων, ὡς σημεῖον ἐνδυ-
ναμικὸν τῆς περὶ ἐμὲ ἀγάπης σου [illegible]. Ἔδωκα
ἐξ αὐτῶν καὶ εἰς ἄλλους [illegible], οἵτινες [illegible] τὰ ἔλα-
βεσαν, συγχαρέντες μετ' ἐμοῦ περὶ τοῦ εἰδήσεως

50